

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 562

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 4 iulie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
57.	— Ordonanță de urgență pentru asigurarea continuității și decontării asistenței medicale primare prin centrele de permanență	2
463.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2018 pentru Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului MINVEST — S.A. Deva, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei	3–5
469.	— Hotărâre privind transmiterea unui imobil aflat în domeniul public al statului din administrarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale — Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Timiș în administrarea Inspecției Muncii — Inspectoratul Teritorial de Muncă Timiș.....	6–7
470.	— Hotărâre privind transmiterea unei părți din imobilul 2671 din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al municipiului Satu Mare, județul Satu Mare, și pentru modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	7–8
471.	— Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reparație linie CF Valea Florilor — Boju, fir I, km 464 + 687,09 — km 472 + 747,08 (inclusiv Linia III directă din stația CF Valea Florilor)”	8–9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 33 din 14 mai 2018 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	10–16

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru asigurarea continuității și decontării asistenței medicale primare prin centrele de permanență

Având în vedere faptul că asigurarea continuității asistenței medicale primare în regim de gardă a colectivităților locale arondate, în afara programului normal de lucru al cabinetelor de medicină de familie, se realizează prin intermediul centrelor de permanență de medici de familie împreună cu asistenți medicali, care își exercită profesia în conformitate cu prevederile legale în vigoare,

ținând cont de faptul că finanțarea asigurării continuității serviciilor în asistența medicală primară se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, prin transferuri către bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, iar, potrivit execuției bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate la această dată, creditele bugetare și de angajament aprobate pentru anul 2018 sunt utilizate în procent de 97%, diferența rămasă neutilizată reprezentând reținerea de 10% conform art. 21 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere faptul că neadoptarea unor măsuri imediate pentru reglementarea centrelor de permanență, prin ordonanță de urgență, ar genera disfuncționalități majore cu efecte negative asupra bunei desfășurări a continuității asistenței medicale, dar și asupra stării de sănătate a populației,

pentru a asigura accesul pacienților la servicii de asistență medicală primară indiferent de oră și de zonă, în special în mediul rural prin intermediul centrelor de permanență, componentă de bază a sistemului sanitar românesc, care garantează dreptul constituțional al cetățenilor la ocrotirea sănătății,

având în vedere că asigurarea continuității asistenței medicale primare este o datorie a statului și un drept al cetățeanului, iar prin neadoptarea prezentei ordonanțe de urgență poate fi afectată funcționarea în regim de lucru continuu a intervenției medicale de urgență la nivelul centrelor de permanență,

este necesară identificarea unor soluții pentru asigurarea continuității în finanțarea serviciilor medicale din asistența medicală primară realizate prin centrele de permanență, până la proxima rectificare bugetară și pentru funcționarea în condiții optime a acestora,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății pe anul 2018 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2018, atât la credite de angajament cu suma de 25.095 mii lei, cât și la credite bugetare cu suma de 25.095 mii lei de la capitolul 66.01 „Sănătate”, titlul 51 „Transferuri între unități ale administrației publice”, articolul 51.01 „Transferuri curente”, alineatul 51.01.11 „Transferuri din bugetul de stat către bugetul fondului național unic de asigurări sociale de sănătate”, pentru asigurarea continuității acordării asistenței medicale primare prin centrele de permanență și decontării acesteia, care se asigură potrivit legii de la bugetul de stat.

Art. 2. — (1) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite,

modificările corespunzătoare în structura cheltuielilor bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Sănătății, în vederea majorării acestuia cu sumele alocate din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, potrivit art. 2.

(2) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în volumul și structura veniturilor și cheltuielilor bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pe anul 2018, în vederea majorării cu sumele alocate din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, potrivit art. 2, la partea de venituri poziția „Sume alocate din bugetul de stat, altele decât cele de echilibrare, prin bugetul Ministerului Sănătății”, la partea de cheltuieli capitolul 66.05 „Sănătate, bunuri și servicii”, atât la credite bugetare, cât și la credite de angajament.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Sorina Pinte

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale

și administrației publice,

Paul Stănescu

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 28 iunie 2018.

Nr. 57.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2018 pentru Compania Națională a Cuprului,
Aurului și Fierului MINVEST — S.A. Deva,
aflată sub autoritatea Ministerului Economiei

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2018 al Companiei Naționale a Cuprului, Aurului și Fierului MINVEST — S.A. Deva, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul economiei,

Dănuț Andrușcă

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

MINISTERUL ECONOMIEI

COMPANIA NAȚIONALĂ A CUPRULUI, AURULUI ȘI FIERULUI „MINVEST” — S.A. Deva

Sediu: Piața Unirii nr. 9, Deva, județul Hunedoara

Cod unic de înregistrare: RO 2117946

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2018

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2018 - mii lei -
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	8.793
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	8.792
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	1
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	7.373
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	7.373
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	1.562
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	413
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	3.263
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	2.927
		C1 ch. cu salariile	13	2.726
		C2 bonusuri	14	201
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	14
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	256
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	66
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	2.135
	2	Cheltuieli financiare	20	
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	1.420
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	216
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	1.204
	1	Rezerve legale	25	71
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	1.133
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

5		Alte repartizări prevăzute de lege	29	
6		Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
7		Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
8		Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
9		Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care:	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	1.985
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	81
	2	Nr.mediu de salariați total	49	81
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	3.011
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala,recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat	51	2.428
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	109
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculata cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	109
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	54	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	839
	8	Plăți restante	56	1.396
	9	Creanțe restante	57	600

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil aflat în domeniul public al statului din administrarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale — Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Timiș în administrarea Inspecției Muncii — Inspectoratul Teritorial de Muncă Timiș

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, cu modificările și completările ulterioare,
 în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea valorii de inventar și a datelor de identificare cuprinse în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, ale imobilului aflat în administrarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale — Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Timiș.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea imobilului având datele de identificare cuprinse în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale — Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Timiș în administrarea Inspecției Muncii — Inspectoratul Teritorial de Muncă Timiș.

(2) Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit prevederilor alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Muncii și Justiției Sociale își va actualiza datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 13 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
 Ministrul muncii și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu
 Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 28 iunie 2018.
 Nr. 469.

ANEXA Nr. 1

Modificarea datelor de identificare și a valorii de inventar a unui bun care aparține domeniului public al statului și aflat în administrarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale — Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Timiș

Nr. MFP	Cod de clasificare	Denumire imobil	Administrator	Adresa	Caracteristici tehnice actualizate	Valoarea de inventar actualizată — lei —
1	2	3	4	5	6	7
152089	8.29.08	Clădire + teren	Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Timiș CUI 11375707	Localitatea Giroc, Calea Timișoarei nr. 72, comuna Giroc, județul Timiș	Clădire P + 2E Sc = 816 mp Stere = 9.125 mp CF 411460	2.891.300

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului care se transmite din administrarea Agenției Județene pentru Ocuparea Forței de Muncă Timiș în administrarea Inspectoratului Teritorial de Muncă Timiș și actualizarea valorii lui de inventar

Nr. MFP	Cod de clasificare	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Adresa	Administratorul de la care se transferă bunul	Administratorul la care se transferă bunul	Caracteristici tehnice ale bunului care se transmite	Valoare de inventar — lei —
152089	8.29.08	Clădire + teren	localitatea Giroc, Calea Timișoarei nr. 72, comuna Giroc, județul Timiș	Ministerul Muncii și Justiției Sociale — Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Timiș CUI 11375707	Inspekția Muncii — Inspectoratul Teritorial de Muncă Timiș CUI 12321276	Clădire P + 2E Sc = 816 mp Stere = 9.125 mp CF 411460	2.891.300

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unei părți din imobilul 2671 din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al municipiului Satu Mare, județul Satu Mare, și pentru modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și în conformitate cu prevederile art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unei părți din imobilul 2671, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al municipiului Satu Mare, județul Satu Mare, și declararea acesteia din bun de interes public național în bun de interes public local.

Art. 2. — După preluare, partea de imobil transmisă potrivit art. 1 se utilizează în cadrul rețelei de alimentare cu apă a municipiului Satu Mare, conform Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Satu Mare nr. 200/2016.

Art. 3. — În cazul în care nu se respectă destinația imobilului prevăzută la art. 2, partea de imobil menționată la art. 1 revine în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului

Apărării Naționale, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 4. — Predarea-preluarea părții de imobil transmisă potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între Ministerul Apărării Naționale și municipiul Satu Mare, prin structurile de specialitate din subordine, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și va opera, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, modificările corespunzătoare în anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul apărării naționale,
Mihai-Viorel Fifor

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Paul Stănescu

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

DATELE DE IDENTIFICARE
ale unei părți din imobilul 2671 care se transmite din domeniul public al statului
și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al municipiului Satu Mare
și se declară din bun de interes public național în bun de interes public local

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică/Carte funciară/Nr. cadastral	Valoarea de inventar totală a bunului din care se transmite partea de imobil care face obiectul transmiterii (lei)	Valoarea părții bunului care se transmite (lei)	Valoarea părții bunului care nu se transmite (lei)	Persoana juridică de la care se transmite imobilul/CUI	Persoana juridică la care se transmite imobilul/CUI
106740 — parțial	8.19.01	Imobil 2671 — parțial	Județul Satu Mare, municipiul Satu Mare	1. Amenajări la terenuri: — branșament rețea apă cu diametrul de 110 mm — 1.650 m; — valoarea contabilă — 147.942,00 lei CF 159717 Nr. cad. 159717 CF 100460 Nr. cad. 100460	10.649.872	147.942	10.501.930	Statul român, din administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229	Domeniul public al Municipiului Satu Mare CUI — 4038806

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Reparație linie CF Valea Florilor — Boju, fir I, km 464 + 687,09 — km 472 + 747,08
(inclusiv Linia III directă din stația CF Valea Florilor)”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reparație linie CF Valea Florilor — Boju, fir I, km 464 + 687,09 — km 472 + 747,08 (inclusiv Linia III directă din stația CF Valea Florilor)”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri de la bugetul de stat prin bugetul

Ministerului Transporturilor, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor, prin Compania Națională de Căi Ferate „CFR” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,
Lucian Șova

Viceprim-ministru,
 ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Paul Stănescu

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

ANEXĂ

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII
TEHNICO-ECONOMICI AI INVESTIȚIEI**

**„Reparație linie CF Valea Florilor — Boju, fir I, km 464 + 687,09 — km 472 + 747,08
(inclusiv Linia III directă din stația CF Valea Florilor)”**

Titular: Ministerul Transporturilor
Beneficiar: Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.
Amplasament: pe raza județului Cluj

Indicatorii tehnico-economici

• Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA) (în prețuri la data de 10.04.2017, 1 euro = 4,5241 lei)		mii lei	37.996
din care:			
• construcții montaj		mii lei	34.313
Eșalonarea investiției:	INV/C+M	mii lei	
• Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	18.998
	C+M	mii lei	17.157
• Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>18.998</u>
	C+M	mii lei	17.156
Capacități:			
— lungime linie reparată,		km	8,06
din care terasamente		km	2,94
— număr de podețe		buc.	6
		ml	26,7
— Număr de treceri la nivel		buc.	2
Durata de realizare a investiției		luni	13

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antiseismic conform Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare. Pentru debite au fost luate în calcul datele furnizate de INHGA, cu o asigurare de 1%.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din fonduri de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 33

din 14 mai 2018

Dosar nr. 422/1/2018

Iulia Cristina Tarcea	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Viorica Cosma	— judecător la Secția I civilă
Nina Ecaterina Grigoraș	— judecător la Secția I civilă
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Aurelia Rusu	— judecător la Secția I civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ana Hermina Iancu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Dana Iarina Vartires	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 422/1/2018 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale cu privire la dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Efectele pe care trebuie să le producă prevederile art. 518 din Codul de procedură civilă determină sau nu încetarea aplicării dispozițiilor Deciziei în interesul legii nr. 19/2011 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii după intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, prin care au fost abrogate textele legale care au făcut obiectul interpretării prin amintita decizie în interesul legii, texte care au fost preluate însă în aceeași formă în noua legislație de asigurări sociale?”

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea de la 25 ianuarie 2018 pronunțată în Dosarul nr. 1.716/122/2016, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept menționată.

2. Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 14 februarie 2018 sub nr. 422/1/2018.

II. Temeiul juridic al sesizării

3. Articolul 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele: „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu

face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

4. Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 19/2000*

Art. 2. — Sistemul public se organizează și funcționează având ca principii de bază: (...)

e) principiul contributivității, conform căruia fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice, participante la sistemul public, drepturile de asigurări sociale convenindu-se pe temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite [...];

Art. 78. — (1) Punctajul anual al asiguratului se determină prin împărțirea la 12 a punctajului rezultat în anul respectiv din însumarea numărului de puncte realizat în fiecare lună. Numărul de puncte realizat în fiecare lună se calculează prin raportarea salariului brut lunar individual, inclusiv sporurile și adaosurile, sau, după caz, a venitului lunar asigurat, care a constituit baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale, la salariul mediu brut lunar din luna respectivă, comunicat de Institutul Național de Statistică și Studii Economice. [...]

(4) Punctajul asiguratului, stabilit conform prevederilor alin. (1) și (2), se calculează la nivelul veniturilor brute realizate pentru care s-au plătit contribuții de asigurări sociale.

Art. 164. — (1) La determinarea punctajelor anuale, până la intrarea în vigoare a prezentei legi, se utilizează salariile brute sau nete, după caz, în conformitate cu modul de înregistrare a acestora în carnetul de muncă, astfel:

a) salariile brute, până la data de 1 iulie 1977;
b) salariile nete, de la data de 1 iulie 1977 până la data de 1 ianuarie 1991;

c) salariile brute, de la data de 1 ianuarie 1991.

(2) La determinarea punctajelor anuale, pe lângă salariile prevăzute la alin. (1) se au în vedere și sporurile care au făcut parte din baza de calcul a pensiilor conform legislației anterioare și care sunt înregistrate în carnetul de muncă.

(3) La determinarea punctajelor anuale, pe lângă salariile prevăzute la alin. (1) se au în vedere și sporurile cu caracter permanent, care, după data de 1 aprilie 1992, au făcut parte din baza de calcul a pensiilor conform legislației anterioare și care sunt înregistrate în carnetul de muncă sau sunt dovedite cu adeverințe eliberate de unități, conform legislației în vigoare [...].

5. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, aprobată cu completări prin Legea nr. 78/2005, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005*

Art. 1. — Pensiile din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, stabilite în baza legislației în vigoare anterior datei de 1 aprilie 2001, se recalculează în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

Art. 2. — (1) Recalcularea prevăzută la art. 1 se efectuează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, cu respectarea prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, precum și a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Pct. VI din anexă:

Mențiune: Nu sunt luate în calcul la stabilirea punctajului mediu anual, întrucât nu au făcut parte din baza de calcul a pensiilor, conform legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001:

— formele de retribuire în acord sau cu bucata, în regie ori după timp, pe bază de tarife sau cote procentuale.

6. Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 263/2010*

Art. 2. — Sistemul public de pensii se organizează și funcționează având ca principii de bază: (...)

c) principiul contributivității, conform căruia fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice participante la sistemul public de pensii, drepturile de asigurări sociale convenindu-se în temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite [...];

Art. 165. — (1) La determinarea punctajelor lunare, pentru perioadele anterioare datei de 1 aprilie 2001, se utilizează salariile brute sau nete, după caz, în conformitate cu modul de înscriere a acestora în carnetul de muncă, astfel:

a) salariile brute, până la data de 1 iulie 1977;

b) salariile nete, de la data de 1 iulie 1977 până la data de 1 ianuarie 1991;

c) salariile brute, de la data de 1 ianuarie 1991.

(2) La determinarea punctajelor lunare, pe lângă salariile prevăzute la alin. (1) se au în vedere și sporurile cu caracter permanent care, după data de 1 aprilie 1992, au făcut parte din baza de calcul a pensiilor conform legislației anterioare și care sunt înscrise în carnetul de muncă sau sunt dovedite cu adeverințe eliberate de unități, conform legislației în vigoare.

7. Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, cu completările ulterioare, denumite în continuare *Norme*

Art. 127. — (1) Sporurile cu caracter permanent care se pot valorifica la stabilirea și/sau recalcularea drepturilor de pensie, potrivit prevederilor art. 165 alin. (2) din lege, sunt cele prevăzute în anexa nr. 15.

Pct. VI din anexa nr. 15 la Norme:

(...) Mențiune: Nu sunt luate în calcul la stabilirea punctajului mediu anual, întrucât nu au făcut parte din baza de calcul al pensiilor, conform legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001:

— formele de retribuire în acord sau cu bucata, în regie ori după timp, pe bază de tarife sau cote procentuale; [...].

8. Art. 518 din Codul de procedură civilă: „Decizia în interesul legii își încetează aplicabilitatea la data modificării, abrogării sau constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării.”

9. Decizia nr. 19 din 17 octombrie 2011 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii în Dosarul nr. 18/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 22 noiembrie 2011, denumită în continuare Decizia nr. 19/2011, prin care s-a admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în interpretarea dispozițiilor art. 2 lit. e), art. 78 și art. 164 alin. (1) și (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, s-a stabilit că formele de retribuire obținute în acord global, prevăzute de art. 12 alin. 1 lit. a) din Legea retribuirii după cantitatea și calitatea muncii nr. 57/1974, vor fi

luate în considerare la stabilirea și recalcularea pensiilor din sistemul public, dacă au fost incluse în salariul brut și, pentru acestea, s-a plătit contribuția de asigurări sociale la sistemul public de pensii.

IV. Expunerea succintă a procesului

10. Prin Sentința civilă nr. 179 din data de 12 aprilie 2017, pronunțată de Tribunalul Giurgiu — Secția civilă în Dosarul nr. 1.716/122/2016 s-a admis în parte acțiunea formulată de reclamantul A în contradictoriu cu pârâta B, dispunându-se obligarea pârâtei la emiterea deciziei de recalculare a drepturilor de pensie cu luarea în considerare a veniturilor realizate în acord global și încasate în perioada martie 1980 — februarie 1991, astfel cum acestea sunt reflectate în Adeverința nr. 122 din 27.01.2011 emisă de C, drepturile urmând să fie acordate de la data de 1.10.2016.

11. În motivare s-a reținut ca element esențial faptul că, în speță, ar fi aplicabile dispozițiile Deciziei nr. 19/2011, făcându-se însă totală abstracție de prevederile art. 518 din Codul de procedură civilă și fără a se ține seama de faptul că dispozițiile din Legea nr. 19/2000 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 — pentru interpretarea unitară a cărora s-a pronunțat Decizia nr. 19/2011 — au fost abrogate prin efectul intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010.

12. Împotriva hotărârii a declarat apel B, iar, în cadrul soluționării apelului, Curtea de Apel București — Secția VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii pentru dezlegarea chestiunii de drept.

V. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea procedurii

13. Instanța de trimitere a arătat că sunt întrunite cerințele instituite de art. 519 din Codul de procedură civilă, după cum urmează:

— completul de judecată al curții de apel este investit cu soluționarea unei cauze aflate în ultimă instanță, respectiv apelul declarat împotriva Sentinței civile nr. 179 din data de 12 aprilie 2017 pronunțate de Tribunalul Giurgiu — Secția civilă în Dosarul nr. 1.716/122/2016;

— de lămurirea chestiunii de drept depinde soluționarea cauzei în fond, căci dacă s-ar aplica în speță dispozițiile Deciziei nr. 19/2011, soluția primei instanțe va fi păstrată, iar, în cazul în care, ca urmare a efectelor pe care trebuie să le producă art. 518 din Codul de procedură civilă, Decizia nr. 19/2011 nu ar mai avea incidență, soluția instanței de fond urmează a fi reformată;

— problema de drept enunțată este nouă, întrucât, din examinarea jurisprudenței relevante a instanței supreme, reiese că asupra acestei chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu a mai statuat printr-o altă hotărâre; în plus, cauzele de tipul celei în care s-a formulat sesizarea nu ajung pe rolul instanței supreme, fiind soluționate prin hotărâri definitive de curțile de apel.

14. Prin încheierea de sesizare s-a arătat că, în reglementarea actuală, principiul contributivității, astfel cum a fost enunțat în art. 2 lit. e) din Legea nr. 19/2000, se regăsește în cuprinsul art. 2 lit. c) din Legea nr. 263/2010 într-o redactare identică a textului avut în vedere de instanța supremă la pronunțarea Deciziei nr. 19/2011, iar dispozițiile care se referă la neluarea în calcul la stabilirea punctajului mediu anual a formelor de retribuire în acord sau cu bucata, în regie ori după timp, pe bază de tarife sau cote procentuale sunt preluate, de asemenea, identic.

15. Cu privire la Decizia nr. 19/2011, instanța de sesizare a arătat că în considerentele acestei decizii s-a reținut că la pct. IV din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 sunt enumerate sporurile, indemnizațiile și orice alte venituri suplimentare, care trebuie avute în vedere la determinarea punctajului mediu anual, însă prin dispozițiile pct. VI se stipulează în mod expres că nu sunt luate în calcul la stabilirea punctajului mediu anual, întrucât nu au făcut parte din baza de calcul al pensiilor anterioare datei de 1 aprilie 2001 formele de retribuire în acord sau cu bucata, în regie ori după timp, pe bază de tarife sau cote procentuale.

16. S-a apreciat că această dispoziție normativă poate fi înlăturată, întrucât intră în contradicție atât cu prevederile anterioare din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005, cât și cu Legea nr. 19/2000, în condițiile în care s-a încălcat principiul ierarhiei actelor normative, Legea nr. 19/2000 fiind legea-cadru, iar ordonanța de urgență dată în aplicarea acestei legi, astfel încât se încalcă principiul fundamental al contributivității, cu neluarea în calcul a tuturor formelor de retribuire a muncii, anterior datei de 1 aprilie 2001.

17. Instanța supremă a avut în vedere conținutul principiului contributivității, astfel cum a fost instituit prin art. 2 lit. e) din Legea nr. 19/2000 ca principiu fundamental al sistemului de asigurări sociale român, și, observând că acesta era prevăzut, chiar dacă nu era menționat expres, și în Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială, cu modificările și completările ulterioare, a concluzionat în sensul că aplicarea acestui principiu în privința persoanelor ale căror drepturi de pensie s-au deschis anterior intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 nu echivalează cu încălcarea principiului neretroactivității legii.

18. Față de prevederile art. 518 din Codul de procedură civilă, Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a învederat că, raportat la efectele juridice pe care trebuie să le producă acest text legal, după intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010, prin care au fost abrogate prevederile Legii nr. 19/2000 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2005, Decizia nr. 19/2011 ar trebui să își înceteze aplicabilitatea, nemaiputând produce consecințe în cauzele în care se pune problema recalculării drepturilor de pensie pe baza veniturilor realizate în sistemul de acord global.

19. Cu toate acestea, trebuie avută în vedere și împrejurarea că normele juridice pentru interpretarea cărora a fost dată Decizia nr. 19/2011 au fost reluate exact în aceeași formă în cuprinsul noii legislații de asigurări sociale, respectiv Legea nr. 263/2010 și Normele de aplicare a legii.

VI. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

20. Reclamantul, la termenul de judecată din 7 decembrie 2017, a solicitat ca instanța supremă să se pronunțe asupra următoarelor aspecte:

„Dacă veniturile obținute în acord global, anterior perioadei 1.04.2001, vor fi avute în vedere la determinarea punctajelor lunare, pe baza cărora se stabilește în final cuantumul drepturilor de pensie, conform art. 94 și urm. din Legea nr. 263/2010, respectiv dacă sunt sporuri cu caracter permanent care, după data de 1.04.1992, au făcut parte din baza de calcul a pensiilor conform legislației anterioare și care sunt înscrise în carnetul de muncă sau sunt dovedite cu adeverințe eliberate de unități, conform legislației în vigoare, respectiv dacă se încadrează în dispozițiile art. 127 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 ce prevăd faptul că sporurile cu caracter permanent care se pot valorifica la stabilirea și/sau recalcularea

drepturilor de pensie I potrivit art. 165 alin. (2) din lege sunt cele prevăzute în anexa nr. 15.

Dacă dispozițiile Deciziei nr. 19/2011 pot fi invocate și spețelor privind recalcularea pensiilor stabilite în baza Legii nr. 263/2010, ca urmare a valorificării adevărurilor privind veniturile suplimentare obținute în acord global anterior perioadei 1 aprilie 2001 și pentru care s-a plătit contribuția la asigurările sociale.”

În cererea sa, intimatul-reclamant a relevat existența unor hotărâri definitive contradictorii la nivelul Curții de Apel București, pronunțate în materia recalculării drepturilor de pensie pe baza veniturilor realizate în sistemul de acord global, depunând copii ale deciziilor civile nr. 4.775/05.10.2017 din Dosarul nr. 1.707/122/2016 și nr. 3.121/22.05.2017 din Dosarul nr. 502/93/2016, fără a exprima un punct de vedere.

21. Apelanta-pârâtă a învederat că nu este necesară sesizarea instanței supreme în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, întrucât solicitarea reclamantului face referire la veniturile obținute în acord global, chestiune asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat prin Decizia nr. 19/2011.

VII. Punctul de vedere al completului de judecată

22. Instanța de sesizare a arătat că dispozițiile art. 518 din Codul de procedură civilă au caracter imperativ și de ordine publică, ele trebuind să își producă toate efectele juridice specifice, la fel ca orice prevedere legală în vigoare.

23. Acest text legal nu distinge între ipoteza normelor juridice abrogate fără a fi reluate în aceeași formă în noua legislație și situația normelor juridice abrogate, dar care sunt preluate în noua legislație.

24. Așa fiind, s-a considerat că existența prevederilor art. 518 din Codul de procedură civilă împiedică aplicarea dispozițiilor Deciziei nr. 19/2011 după abrogarea normelor juridice în interpretarea cărora a fost dată această decizie a instanței supreme.

25. În acest sens este și faptul că nici până în prezent legiuitorul primar (Parlamentul României) sau cel delegat (Guvernul României) nu au luat nicio măsură pentru a pune în acord prevederile din noua legislație de asigurări sociale cu dispozițiile Deciziei nr. 19/2011, ceea ce poate conduce la concluzia că acest legiuitor și-a păstrat optica (filosofia) anterioară pronunțării Deciziei nr. 19/2011, în sensul că veniturile realizate în sistemul de acord global să nu fie luate în considerare la stabilirea și calcularea drepturilor de pensie. Acest aspect denotă faptul că intenția legiuitorului actual, exprimată prin dispozițiile Legii nr. 263/2010 și prin Norme, vine în dezacord cu dezlegarea dată prin Decizia nr. 19/2011.

26. Se impune a fi făcută mențiunea că prin Decizia nr. 10 din 25 mai 2015 pronunțată în Dosarul nr. 4/2015 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 595 din 6 august 2015, s-a respins ca inadmisibil recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Bacău privind incidența Deciziei nr. 19/2011 în cauzele care au ca obiect contestații împotriva deciziilor de pensie emise în temeiul Legii nr. 263/2010, prin care se soluționează cererile de recalculare a drepturilor de pensie. În cea de-a 3-a secțiune a acestei decizii cu denumirea „Examenul jurisprudențial” se relevă existența unei practici judiciare neunitare în materia în care are relevanță aplicarea Deciziei nr. 19/2011.

27. De asemenea, s-a remarcat și faptul că prin Decizia nr. 84 din 20 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.949/1/2017, s-a respins ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și

asigurări sociale în Dosarul nr. 857/113/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la modul de interpretare și aplicare a prevederilor art. 165 din Legea nr. 263/2010, raportat la principiul contributivității reținut în considerentele Deciziei nr. 5 din 20 septembrie 2010 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite și ale deciziilor nr. 19 din 17 octombrie 2011 și nr. 19 din 10 decembrie 2012, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, în situația în care veniturile realizate de salariat în perioada anterioară anului 2001 sunt mai mici decât salariile înscrise în carnetul de muncă.

VIII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

28. Într-o opinie majoritară, s-a apreciat că dezlegarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prevederilor legale ce reglementează principiul contributivității și formele de retribuire obținute în acord global este aplicabilă și în cazul noilor norme juridice cuprinse în Legea nr. 263/2010, textele fiind preluate în aceeași formă în noua legislație de asigurări sociale.

29. S-a identificat și opinia contrară potrivit căreia Decizia nr. 19/2011 își încetează aplicabilitatea ca efect al abrogării Legii nr. 19/2000, aceasta neputând fi invocată în sine drept temei unic pentru stabilirea și recalcularea pensiilor din sistemul public potrivit Legii nr. 263/2010.

30. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat prin Adresa nr. 412/C/541/III 5/2018 din 26 martie 2018 că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție

31. Prin Decizia nr. 10/2015 Înalta Curte de Casație și Justiție a respins, ca inadmisibil, recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Bacău privind incidența Deciziei nr. 19 din 17 octombrie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în Dosarul nr. 18/2011 în cauzele care au ca obiect contestații împotriva deciziilor emise în temeiul Legii nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, prin care se soluționează cererile de recalculare a drepturilor de pensie. A reținut instanța că, verificând dacă dispozițiile art. 518 din Codul de procedură civilă se aplică Deciziei nr. 19/2011, se observă că, potrivit principiului *tempus regit actum*, aceasta a fost pronunțată în baza art. 3307 din Codul de procedură civilă din 1865, fiind supusă regimului juridic instituit de vechiul cod. Spre deosebire de noua dispoziție procesual civilă care, în art. 518 din Codul de procedură civilă, include și o reglementare *ratione temporis* a întinderii efectelor juridice ale deciziilor pronunțate în interpretarea legii, vechea reglementare nu avea o astfel de normă ce ar fi putut fi interpretată cu privire la efectele Deciziei nr. 19/2011. Or, art. 518 din Codul de procedură civilă se aplică hotărârilor pronunțate în interesul legii după intrarea în vigoare a noului cod de procedură. În consecință, și din această perspectivă, dispozițiile art. 518 din Codul de procedură civilă nu pot constitui obiect al interpretării în această cauză care are ca obiect o decizie pronunțată în baza vechiului Cod de procedură civilă.

32. De asemenea, prin Decizia nr. 84/2017 pronunțată de Înalta Curte s-a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 857/113/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la modul de interpretare și aplicare a prevederilor art. 165 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul

unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat la principiul contributivității reținut în considerentele Deciziei nr. 5 din 20 septembrie 2010, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiunile Unite, și ale deciziilor nr. 19 din 17 octombrie 2011 și nr. 19 din 10 decembrie 2012, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, în situația în care veniturile realizate de salariat în perioada anterioară anului 2001 sunt mai mici decât salariile înscrise în carnetul de muncă.

S-a reținut în considerente că deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în procedura recursului în interesul legii sunt obligatorii pentru instanțe, conform art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă, respectiv art. 330⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă de la 1865.

Ca atare, rațiunile care au stat la baza interpretării dispozițiilor art. 164 alin. (1)—(3) din Legea nr. 19/2000, prin deciziile instanței supreme evocate chiar de instanța de trimitere, se transpun egal în interpretarea dispozițiilor art. 165 alin. (1)—(3) din Legea nr. 263/2010, care fac obiectul prezentei sesizări.

De altfel, instanța supremă a statuat, într-un context similar, că problema de drept care face obiectul sesizării nu are caracter de noutate, atât timp cât printr-o decizie pronunțată în aceeași procedură a hotărârii prealabile a fost explicat sensul interpretării unei dispoziții legale anterioare, ale cărei principii transcend intrării în vigoare a actelor normative a căror interpretare s-a solicitat prin sesizare.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

33. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a arătat că sesizarea nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

34. În privința *obiectului și a condițiilor* sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) cauza să fie soluționată în ultimă instanță;
- c) cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- d) ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
- e) chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

35. Analiza condițiilor de admisibilitate relevă următoarele:

36. Primele trei condiții sunt îndeplinite, întrucât cauza în care s-a ivit chestiunea de drept se află în curs de judecată în ultimă instanță la Curtea de Apel București, instanță ce a fost investită cu soluționarea unui apel declarat într-un litigiu având drept obiect obligarea părâtei la emiterea decizie de recalculare a drepturilor de pensie cu luarea în considerare a veniturilor realizate în acord global și încasate în perioada martie 1980 — februarie 1991.

37. Completul de judecată din cadrul Curții de Apel București care a adresat întrebarea este legal investit cu soluționarea apelului împotriva sentinței pronunțate de tribunal în această

cauză și, de asemenea, judecă în ultimă instanță, hotărârea sa nefiind supusă recursului.

38. În ceea ce privește celelalte condiții de admisibilitate, este de menționat că, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, făcându-se referire și la doctrină, s-a arătat constant că procedura reglementată de art. 519 din Codul de procedură civilă are în vedere o problemă de drept care să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile, cu finalitatea împiedicării apariției unei jurisprudențe neunitare în materie. (Decizia nr. 16 din 23 mai 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016).

39. Așadar, atunci când întrebarea adresată instanței supreme face referire la texte de lege sau la conținutul unui act normativ în vigoare, chestiunea de drept în contextul art. 519 din Codul de procedură civilă trebuie să decurgă din interpretarea unei anumite dispoziții legale.

40. În speță este îndeplinită și această condiție, ca de altfel și cea privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, dat fiind faptul că interpretarea art. 518 din Codul de procedură civilă este relevantă sub aspectul efectelor juridice pe care trebuie să le producă acest text legal, după intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010, prin care au fost abrogate prevederile Legii nr. 19/2000 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2005. Așadar, se tinde a stabili dacă Decizia nr. 19/2011 pronunțată în recursul în interesul legii ar trebui să își înceteze aplicabilitatea sau nu, dacă aceasta mai poate produce consecințe în cauzele în care se pune problema recalculării drepturilor de pensie pe baza veniturilor realizate în sistemul de acord global.

41. În ceea ce privește însă ultima condiție, se apreciază că nu este îndeplinită cerința caracterului de noutate al chestiunii de drept.

42. Art. 519 din Codul de procedură civilă nu definește noțiunea de „noutate” și nici nu oferă criteriile pentru conturarea caracterului de noutate, așa încât rămâne atributul Înaltei Curți de Casație și Justiție, sesizată cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, să hotărască dacă chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită este nouă.

43. Pentru a se conchide asupra noutății chestiunii de drept, este necesar a se observa scopul legiferării acestei instituții procesuale a hotărârii prealabile ca mecanism de unificare a practicii, anume acela de a preîntâmpina apariția unei practici neunitare (*control a priori*), spre deosebire de mecanismul recursului în interesul legii, care are menirea de a înlătura o practică neunitară deja intervenită în practica instanțelor judecătorești (*control a posteriori*).

44. Un act normativ recent adoptat sau recent intrat în vigoare are, mai degrabă, un potențial de a conține probleme noi de drept care ar fi susceptibile a genera practică neunitară decât un act normativ intrat în vigoare de mai mult timp. Cu toate acestea, nu se poate nega, *de plano*, doar pe baza criteriului vechimii, că un astfel de act normativ mai vechi nu poate genera chestiuni noi de drept, întrucât este posibil ca o instanță să fie chemată să se pronunțe pentru prima dată asupra respectivei probleme de drept, după cum sunt posibile modificări sau completări ulterioare, mai recente, ale actului normativ, care să ridice probleme de interpretare.

45. Ca atare, caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, în timp ce opiniile jurisprudențiale izolate sau cele pur subiective nu pot constitui temei declanșator al mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile.

46. Semnificative sub acest aspect sunt verificarea existenței și dezvoltării unei jurisprudențe în materia ce face obiectul sesizării, precum și a condiției ca asupra acestei chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat.

47. Astfel, este relevantă, în primul rând, pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a Deciziei nr. 10/2015, prin care a fost respins, ca inadmisibil, recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Bacău privind incidența chiar a Deciziei nr. 19 din 17 octombrie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în Dosarul nr. 18/2011 în cauzele care au ca obiect contestații împotriva deciziilor emise în temeiul Legii nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, prin care se soluționează cererile de recalculare a drepturilor de pensie.

48. Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut în cuprinsul Deciziei nr. 10/2015 că, verificând dacă dispozițiile art. 518 din Codul de procedură civilă se aplică Deciziei nr. 19/2011, se observă că, potrivit principiului *tempus regit actum*, aceasta a fost pronunțată în baza art. 330⁷ din Codul de procedură civilă din 1865, fiind supusă regimului juridic instituit de vechiul cod. Spre deosebire de noua dispoziție procesual civilă care, în art. 518 din Codul de procedură civilă, include și o reglementare *ratione temporis* a întinderii efectelor juridice ale deciziilor pronunțate în interpretarea legii, vechea reglementare nu avea o astfel de normă ce ar fi putut fi interpretată cu privire la efectele Deciziei nr. 19/2011. Or art. 518 din Codul de procedură civilă se aplică hotărârilor pronunțate în interesul legii după intrarea în vigoare a noului cod de procedură. În consecință, și din această perspectivă, dispozițiile art. 518 din Codul de procedură civilă nu pot constitui obiect al interpretării în această cauză care are ca obiect o decizie pronunțată în baza vechiului cod de procedură civilă.

49. Prin aceeași decizie, Înalta Curte de Casație și Justiție a mai statuat asupra chestiunii deduse judecății, reținând că „fiind o problemă de aplicare, și nu de interpretare a legii rămâne la aprecierea instanțelor de judecată ca, în condițiile abrogării normei pe care o interpretează, dar ale subzistenței în cuprinsul noii reglementări a soluției legislative anterioare, să aplice raționamentul juridic și argumentele care au stat la baza acestuia și care au dus la dezlegarea dată în Decizia nr. 19/2011, pentru identitate de rațiune, păstrându-și valabilitatea reperele de analiză fixate prin decizia anterioară, în ceea ce privește verificarea aspectelor cu privire la aceste venituri, în raport cu situația concretă a fiecărui angajat și cu dovezile produse...”

50. Pe de altă parte, din analiza jurisprudenței instanțelor de judecată rezultă că problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile a mai fost anterior dedusă judecății pe rolul instanțelor naționale de la toate nivelurile.

51. Astfel, instanțele judecătorești au fost investite cu soluționarea unor cereri de chemare în judecată cu un obiect identic cauzei înregistrate pe rolul instanței de trimitere, iar în contextul soluționării acestor cereri s-a pus, în mod unanim, problema interpretării art. 518 din Codul de procedură civilă, în sensul de a se determina dacă efectele pe care le produc aceste prevederi determină sau nu încetarea aplicării dispozițiilor

Deciziei nr. 19/2011 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii după intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010, prin care au fost abrogate textele legale care au făcut obiectul interpretării prin amintita decizie în interesul legii, texte care au fost preluate însă în aceeași formă în noua legislație de asigurări sociale.

52. Faptul că jurisprudența, în aplicarea acestui text de lege, se conturase și nu mai este vorba de o chestiune de drept nouă rezultă, așadar, din analiza hotărârilor judecătorești depuse la dosar de către curțile de apel. Toate instanțele de judecată, cu două excepții, au exprimat opinia unanimă în a aprecia că art. 518 din Codul de procedură civilă trebuie interpretat în sensul că, într-adevăr, acest articol prevede că decizia în interesul legii își încetează aplicabilitatea la data modificării, abrogării sau constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării, însă în condițiile în care dispozițiile menționate anterior din Legea nr. 263/2010 sunt similare cu cele din Legea nr. 19/2000, care au fost interpretate de instanța supremă, s-a apreciat că soluția trebuie să fie identică. S-a mai reținut, în esență, că dispozițiile cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 și Legea nr. 19/2000, care au fost interpretate de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia sus-menționată, au fost preluate cu același conținut în legislația privitoare la sistemul unitar de pensii publice, motiv pentru care instanțele au apreciat că aspectele avute în vedere cu ocazia pronunțării Deciziei nr. 19/2011 sunt aplicabile și în cazul cererilor de calculare a pensiilor formulate după data de 1 ianuarie 2011.

53. S-a mai considerat că motivele pentru care instanța supremă a înlăturat aplicarea dispozițiilor identice din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005, aprobată cu completări prin Legea nr. 78/2005, fundamentate pe aplicarea prioritară a principiului contributivității și necesitatea respectării principiului ierarhiei actelor normative, își mențin valabilitatea și sunt incidente *mutatis mutandis* și în privința prevederilor cuprinse în normele de aplicare a Legii nr. 263/2010.

54. Majoritatea instanțelor de judecată au mai reținut că trebuie avute în vedere considerentele Deciziei nr. 10/2015 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care s-a verificat dacă dispozițiile art. 518 din Codul de procedură civilă se aplică Deciziei nr. 19/2011 și s-a reținut că, potrivit principiului *tempus regit actum*, aceasta a fost pronunțată în baza art. 330⁷ din Codul de procedură civilă din 1865, fiind supusă regimului juridic instituit de vechiul cod. S-a mai considerat că art. 518 din Codul de procedură civilă se aplică hotărârilor pronunțate în interesul legii după intrarea în vigoare a noului cod de procedură. În concluzie, a reținut că dispozițiile art. 518 din Codul de procedură civilă nu pot constitui obiect al interpretării în această cauză care are ca obiect o decizie pronunțată în baza vechiului cod de procedură civilă.

55. În aceste condiții, orientarea jurisprudenței naționale spre o anumită interpretare a normelor analizate și existența unei practici judiciare a instanțelor naționale determină pierderea caracterului de noutate a chestiunii de drept supuse analizei.

56. Instanțele de judecată, prin utilizarea mecanismului de interpretare a legilor, au procedat la interpretarea și aplicarea normelor juridice considerate ca prezentând dificultăți, astfel că obiectul sesizării nu îndeplinește condiția noutății.

57. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept reprezintă un mecanism menit să preîntâmpine apariția unei practici neunitare în aplicarea și interpretarea legii de către instanțele judecătorești, iar, după

cum s-a arătat, problema de drept ce se solicită a fi dezlegată în speță a mai fost, anterior, dedusă judecătii.

58. Prin urmare, existența deja a unei practici judiciare relevă că nu mai poate fi sesizată instanța supremă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, întrucât scopul preîntâmpinării practicii neunitare nu mai poate fi atins, chestiunea de drept care a suscit-o nefiind una nouă, ci una soluționată deja în jurisprudență.

59. Asupra acestui aspect, al verificării condiției noutății, în practica instanței supreme s-a statuat deja că „se pierde caracterul de noutate, pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizate într-o practică judiciară constantă, opiniile jurisprudențiale izolate sau cele pur subiective neputând constitui temei declanșator al mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile”. (Decizia nr. 4 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; Decizia nr. 6 din 23 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014;

Decizia nr. 3 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014).

60. Se tinde, mai degrabă, prin sesizarea formulată, la deturnarea și denaturarea sensului acestui mecanism de preîntâmpinare a unei practici neunitare în unul de natură dilatorie, de temporizare a judecătii în fața instanței investite cu judecata litigiului. (În acest sens, a se vedea și deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015, și nr. 6 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017).

61. Constatând că nu sunt întrunite, în mod cumulativ, cerințele de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă, se apreciază că prezenta sesizare se impune a fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât nu aduce în dezbatere o chestiune de drept nouă.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 1.716/122/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Efectele pe care trebuie să le producă prevederile art. 518 din Codul de procedură civilă determină sau nu încetarea aplicării dispozițiilor Deciziei în interesul legii nr. 19/2011 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii după intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, prin care au fost abrogate textele legale care au făcut obiectul interpretării prin amintita decizie în interesul legii, texte care au fost preluate însă în aceeași formă în noua legislație de asigurări sociale?”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 14 mai 2018.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

